

ΕΠΙΣΗΜΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπι σχεδίου Νόμου ὑπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς «περὶ Ταμείου Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἑργοληπτῶν Δημοσίων Ἐργῶν νομοθεσίας».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἡ διέπουσα τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Μηχανικῶν καὶ Ἑργοληπτῶν Δημοσίων Ἐργῶν νομοθεσία, ἐδράζεται κυρίως ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 2326 1940, ἔχει δὲ ἔκτοτε τροποποιηθῆ ὑπὸ πλείστον διατάξεων.

Ἡδὴ παρίσταται ἀνάγκη περαιτέρω προσαρμογῆς καὶ ἀναπροσαρμοσίας διατάξεων τινῶν τῆς διαπεύσης τῆ ἐν λόγῳ Ταμείου νομοθεσίας, ὡς καὶ συμπληρώσεως ταύτης, ἀπ' ἐνός μὲν πρὸς ἀνακαθορισμὸν τῶν εἰσφορῶν καὶ ἐνδυναμῶσιν τοῦ Ταμείου, ἀπ' ἐτέρου δὲ πρὸς ἐκσυγχρονισμὸν τῶν καιμένων διατάξεων, ἐν οἷς καὶ τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ τῶν συνταξιοδοτικῶν παροχῶν, μὲ παράλληλον βελτίωσιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς παρεχόμενης κοινωνικοασφαλιστικῆς προστασίας. Πρὸς τοῦτοις συνιστᾶται Εἰδικὸς Λογαριασμὸς μέσῳ τοῦ ὁποίου θὰ λαμβάνουν προσθέτου παροχῆς οἱ μὴ ἔχοντες ἑτέραν ἀσφάλισιν πλὴν τοῦ ΤΣΜΕΔΕ, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου προβλέπεται καὶ ἡ ὑπαγωγὴ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου τῶν ὑπομηχανικῶν ἐκείνων, οἵτινες τυγχάνουν ἀνασφάλιστοι. Τούτων δοθέντων, διεπιστώθη ἡ ἀνάγκη ὑποβολῆς τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, αἱ ρυθμίσεις τοῦ ὁποίου ἀπηχούν καὶ τὰς ἀπόψεις τοῦ Ταμείου, ἀλλὰ καὶ τοῦ Τεχνικοῦ κόσμου τῆς Χώρας.

Διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου σκοπεῖται κυρίως ἡ ρυθμίσεις τῶν ὡς ἑπεται θεμάτων :

Τῆς ἀνασυνθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν ὑπομηχανικῶν τῶν μὴ ἔχόντων ἑτέραν κυρίαν ἀσφάλισιν.

Τῆς δυνατότητος συνεχίσεως τῆς ἀσφαλίσεως δι' ὄσους ἀσκοῦν τὸ ἐπάγγελμα εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Τῆς ἀναπροσαρμογῆς, ἐπαναφορᾶς καὶ θεσπίσεως πόρων τοῦ Ταμείου.

Τῆς καθιερώσεως πλήρους συντάξεως διὰ 35 ἔτη ἀσφαλίσεως καὶ μεταβολῆς τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων.

Τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοστοῦ τῶν συντάξεων τῶν δικαιοδύγων προσώπων καὶ ἰδίᾳ τῶν γηρῶν ἀπὸ τὰ 55 % εἰς τὰ 75% τῆς συντάξεως λόγῳ γήρατος.

Τῆς τροποποιήσεως ἐπὶ τὸ εὐνοϊκώτερον τῶν συνταξιοδοτικῶν διατάξεων.

Τῆς καταβολῆς κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον ἐκάστου ἔτους ἡμισείας συντάξεως, ὡς ἐπιδόματος ἀδείας.

Τῆς ἀναγνωρίσεως χρόνου ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως.

Τῆς συστάσεως Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχῶν, διὰ τοῦς μὴ ἔχοντας ἑτέραν κυρίαν ἀσφάλισιν πλὴν τοῦ ΤΣΜΕΔΕ, διὰ τὴν χορήγησιν αὐτοῖς προσθέτου συντάξεως (ἢς θὰ δικαιωθῶν καὶ οἱ νῦν συνταξιοῦχοι τῆς αὐτῆς κατηγορίας), ὡς καὶ ἐπ' ἀπαξ βοήθηματος.

Εἰδικώτερον, διὰ τῶν ἐπὶ μέρους διατάξεων ἐπέρχονται καὶ ὡς ἑπεται ρυθμίσεις :

Ἄρθρον 1.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀντικαθίστανται αἱ διατάξεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, κλιμακωμένων τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀπὸ 7 εἰς 9. Τὰ πρὸς διορισμὸν μέλη θὰ ὑποδεικνύωνται εἰς διπλάσιον ἀριθμὸν ὑπὸ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν κυριωτέρων ἑνώσεων τῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἡσφαλισμένων. Ἐκ τῶν ὑποδεικνυομένων καὶ διοριζομένων μελῶν τὸ Δ.Σ. ἂ ἐκλέγη, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, τὸν Πρόεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον αὐτοῦ.

Ἐκ παραλλήλου, προβλέπεται ἡ ἰδίᾳ τῆς ἑταίρας τῆς δευτερευούσης διοικήσεως, πρὸς πρῶτον ἀναλήψιν τῶν καθηκόντων τῆς νέας διοικήσεως ἢ ἐπιθυμαὶ ὁ Τεχνικὸς κόσμος τῆς Χώρας.

Ἄρθρα 2 καὶ 3.

Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων καθορίζονται κατὰ σαφέστερον τρόπον τὰ τῶν ἀρμοδιότητων τοῦ Δ.Σ., τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 παρέχεται ἡ εὐχέρεια ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου τῶν ὑπομηχανικῶν ἐκείνων, οἵτινες στεροῦνται ἑτέρας κυρίας ἀσφαλίσεως.

Σημειωτέον ὅτι πρόκειται διὰ περιορισμένον καὶ κλειστὸν ἀριθμὸν προσώπων, δεδομένου ὅτι κατηργήθησαν ἤδη αἱ Σχολαὶ Ἱπομηχανικῶν.

Ἐκ παραλλήλου λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὴν ἐντὸς εὐλόγου χρόνου συνταξιοδότησιν τῶν ὑπαχθισομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὑπομηχανικῶν.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου, ἀπ' ἐνός παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους τοῦ Ταμείου, τοὺς ἀσκοῦντας τὸ ἐπάγγελμα εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ὅπως συνεχίσουν τὴν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφάλισιν των, ἀπ' ἐτέρου παρέχεται ἡ εὐχέρεια ἀναγνωρίσεως δι' ἐξαγορᾶς τοῦ προηγούμενου χρόνου καθ' ἕν ἡσκούν τὸ ἐπάγγελμα των εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο μέτρον ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἤδη συνταξιοῦχοις ἢ τοὺς δικαιοδύχοις αὐτῶν, πρὸς βελτίωσιν τῶν συντάξεων των.

Ἡ ὀσπίσις τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη λόγῳ τῆς ἀπασχολήσεως σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ἡσφαλισμένων τοῦ ΤΣΜΕΔΕ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἄρθρον 6.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 ἐπέρχονται αἱ ἐξῆς μεταβολαὶ :

Λυξάνεται ἡ μηνιαία εἰσφορὰ τῶν ἡσφαλισμένων καὶ καθίσταται δυναμικὴ διὰ τῆς συνδέσεώς της πρὸς ὠρισμένον εἰσόδημα. Ἐκ παραλλήλου προβλέπεται καὶ αὐθις ἡ διατήρησις τῆς, καὶ νῦν ὑφισταμένης διαφορᾶς μηνιαίας εἰσφορᾶς μεταξὺ ἐμμίσθων καὶ ἀμίσθων, δεδομένου ὅτι ἡ τελευταία αὕτη κατηγορία βαρύνεται καὶ μὲ ἑτέρας σημαντικῆς εἰσφορᾶς. Πρὸς οικονομικὴν ἐλάφρυνσιν τῶν νέων ἡσφαλισμένων καὶ διὰ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς ἐγγραφῆς των, προβλέπεται ὅπως οὗτοι καταβάλλουν μειωμένην εἰσφορὰν, ἣτις ὀρίζεται εἰς τὸ 60% τῆς κανονικῆς τοιαύτης (παράγραφος 1.).

Διὰ τῆς παραγράφου 2 ρυθμίζονται σαφέστερον αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐργοδοτῶν πρὸς ἀπόδισιν εἰσφορῶν ἐμμίσθων ἡσφαλισμένων τοῦ Ταμείου, καὶ διευκρινίζονται αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἡσφαλισμένων τῆς ἐν λόγῳ κατηγορίας.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀποσαφηνίζονται τὰ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν μετόχων δι' ἀνακρίνωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς ἀναλήψεως ἐμμίσθου ὑπηρεσίας κ.λ.π.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 8 προβλέπεται ἡ κατάργησις τῶν διατάξεων, αἵτινες προβλέπουσιν τὴν καταβολὴν εἰσφορῶν δι' ἀνακρίνωσιν, ἐπέκτασιν, ἀνανέωσιν καὶ προσαγωγῆν ἐργολαβικῶν πτυχίων, ἀπ' ἐνός μὲν διότι τὰ ἐξ αὐτῶν ἔσοδα εἶναι ἀσήμαντα, ἀπ' ἐτέρου δὲ πρὸς ἀπλούστευσιν διαδικασιῶν. Ἐπίσης προβλέπεται ἡ κατάργησις τῆς εἰσφορᾶς λόγῳ τελέσεως γάμου ὑπὸ ἡσφαλισμένου, ὡς καὶ τῆς εἰδικῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος διὰ δικαιοσύνης καὶ πρᾶγματογνωμοσύνας. Ὁμοίως, προβλέπεται ἡ κατάργησις τῆς διατάξεως δι' ἣς οἱ ἐμμίσθοι ἡσφαλισμένοι ὑποχρεοῦνται εἰς κράτησιν 1% ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν των, μετὰ τὴν γενομένην

διά του άρθρου 6 διασφραττίζονται τών εισφορών των ως προς τους άμισθους ήσφαλισμένους. Τέλος, καταργούνται αί διατάξεις αί αναφερόμεναι εις κράτησιν 1%, επί λογαριασμών πληρωμής μηχανημάτων, βλικών κ.λ.π., δεδομένου ότι ή απόδοσις του πόρου τούτου είναι μικρά, ενώ αίρονται αί έξ αυτής γραμμοκακτικά διακωπώσεις, ως και ή κράτησις 2% επί της κατά την διακωπύσιν ή προϋπολογισμὸν αξίας έργων, καταβαλλομένη, υπό μη, πτυχιούχων εργολάβων, καθ' όσον ή διάταξις αυτή ούδεν έσοδον αποκομίζει εις τὸ Ταμείον, διότι ή άνωτέρω κατηγορία προσώπων δεν λαμβάνει μέρος εις δημοπρασίας δι' εκτέλεσιν έργων του Δημοσίου κ.λ.π.

Άρθρον 9.

Διά του άρθρου 9 θεσπίζεται ή υποχρέωσις αποδόσεως τών δικαιωμάτων του Ταμείου επί άμοιβών τών ιδιωτῶν μηχανικῶν κ.λ.π., τοῦλάχιστον βάσει τών εκάστοτε κατωτάτων όριών άμοιβῶν τών όριζομένων υπό τών οικείων διατάξεων και ούχι βάσει, συμπερωνημένων κατωτέρων τοιούτων συμφώνως τῇ παραγράφῳ 2 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 916/1971 και τοῦτο πρὸς άποφυγήν καταστρατηγήσεων.

Άρθρον 10.

Διά του άρθρου 10 προστίθεται διάταξις όρίζουσα ότι ή ποσοστιαία εκ 2% εισφορά ή βαρύνουσα τούς δικαιούχους τών άμοιβῶν ιδιότητις ήσφαλισμένους του Ταμείου, καταβάλλεται εις αὐτὸ ανεξαρτήτως πηγῆς χρηματοδοτήσεως τῆς μελέτης του έργου. Ούτως ή κράτησις θά υπολογίζεται και επί τών άμοιβῶν τών έργων άτινα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν Δημοσίων Έπενδύσεων άτινες έχουν εξαίρεθῆ, τῆς ως άνω εισφορᾶς.

Άρθρον 11.

Διά του άρθρου 11 σκοπεῖται ή επέκτασις τῆς υποχρέωσεως τών ήσφαλισμένων διά καταβολήν εισφορᾶς 2% επί τών άμοιβῶν των διὰ μελέτας μεταλλευτικῶν και λατομικῶν εργαταστάσεων, ως και ή άρσις του ύφισταμένου περιορισμοῦ ως πρὸς τὸ ανώτατον όριον κρατήσεως (δρχλ. 1.000) επί τών βιομηχανικῶν, ηλεκτρολογικῶν, μηχανολογικῶν κ.λ.π. εργαταστάσεων.

Άρθρον 12.

Διά του άρθρου 12 θεσπίζεται εισφορά, βαρύνουσα τούς ήσφαλισμένους, υπολογιζομένη εις ποσοστὸν 2% επί τών τεκμαρτῶν καθαρῶν κερδῶν των, τών προερχομένων εκ τών εκτελουμένων υπ' αὐτῶν πάσης φύσεως έργων.

Άρθρον 13.

Διά του άρθρου 13, ἀρ' ενός επεκτείνονται ή εξουσιοδότησις διά μεταβολήν του τρόπου εισπραξέως τών πόρων του Ταμείου δι' ένσχημων ή κατά έτερον τρόπον, ἀρ' έτέρου άποσαφηνίζονται αί διατάξεις αί αναφερόμεναι εις τὴν εισπραξίν τών απαιτήσεων του Ταμείου δι' άντγκραστικῶν μέτρων.

Άρθρον 14.

Διά του άρθρου 14 διευκρινίζεται ότι εκ τών έπερχομένων μεταβολῶν διά τῶν άρθρων 9, 10 και 11 του σχεδίου, δέν μεταβάλλεται και ο τρόπος υπολογισμοῦ τών δικαιωμάτων του Έθνικοῦ Μεσοβίου Πολυτεχνείου, δι' α' εξακολουθοῦν νά εφαρμόζωνται αί μέχρι τῆς δημοσιεύσεως του νόμου ισχύουσαι διατάξεις.

Άρθρον 15.

Διά του άρθρου 15 διευρύνονται αί πόλεις εις ας δύνανται τὸ Ταμείον νά προσῆ, εις άγοράν ακινήτων.

Άρθρον 16.

Διά του άρθρου 16 επεκτείνεται ή δυνατότης προεξοφλήσεως λογαριασμών εργολάβων και επί έργων εκτελουμένων υπό Δήμων, Κοινοτήτων, Ν.Π.Δ.Δ. έν γένει, Όργανισμῶν

Κοινῆς Όφελείας, Δημοσίων Έπιχειρήσεων και Τραπεζῶν. Έκ παραλλήλου παρέχεται ή ευχέρεια εις τὴν Διοίκσιν ὅπως διά Π.Δ.των καθορίσῃ, τὸν τρόπον προεξοφλήσεως παρὰ του Ταμείου, τών απαιτήσεων τών μετόχων του εκ τῆς εκτελέσεως Δημοσίων κ.λ.π. έργων, συμπληρουμένων οὔτω τών καμμένων εξουσιοδοτικῶν διατάξεων (έδραρα α'-β' παραγρ. 3, άρθρ. 2 Α.Ν. 2326/1940).

Τέλος, διευκρινίζεται ότι αί πράξεις προεξοφλήσεως θά καταρτίζωνται έγγραφως και θά υποκείνται εις τὰ τέλη χαρτοσήμου τῆς έμπορικῆς κλίμακος.

Άρθρον 17.

Διά του άρθρου 17 θεσπίζεται τὸ απαράγραπτον του συνταξιοδοτικῶ δικαιώματος, ενώ παρέχεται ή ευχέρεια εις πρόσωπα άτινα άπόλεσαν, τυχόν, τὴν σύνταξίν των λόγω παραλεύσεως τῆς υπό τών καμμένων διατάξεων ύφισταμένης πενταετοῦς παραγραφῆς, ὅπως αἰτήσουν ταύτην.

Άρθρον 18.

Διά του άρθρου 18 προβλέπεται ή χορήγησις εξόδων κηδείας εις τούς άποβιόντας έν ενεργείῃ ήσφαλισμένους ή συνταξιούχους, ως και εις τὰ συνταξιοδοτούμενα μέλη τῆς οικογενείας αὐτῶν.

Μέχρι τοῦδε έγχορηγοῦντο έξοδα κηδείας μόνον εις τούς συνταξιούχους και τὰ μέλη τῆς οικογενείας των, ἐφ' όσον ἔσαν άπορα.

Άρθρον 19.

Διά του άρθρου 19 παρέχεται ή ευχέρεια συνταξιοδοτήσεως εργοληπτῶν δημοσίων έργων, εις περίπτωσιν καθ' ἣν οὔτοι έχουν ἐπ' όνόματί των ή εκ τῆς πιστώσεως των, ἐπ' όνόματι τρίτου, έγγραφικὴν έπιστολήν μη εξοσληθεισαν.

Άρθρον 20.

Διά του άρθρου 20 συνδέεται ή άπονομή τών συντάξεων, με τὴν εξοσλήσιν τών ασφαλιστικῶν εισφορῶν, παρεχομένης άμα ευχερείας διά συμψηφισμὸν μικροποσῶν με τὰς συντάξεις, διατηρεῖται δὲ ή ευχέρεια του συμψηφισμοῦ υσειλῶν ἐξ άλλης αἰτίας με τὰς δεδουλευμένας συντάξεις.

Άρθρον 21.

Διά του άρθρου 21 ρυθμίζονται τὰ τῆς άναπροσκαρμότης τών εισφορῶν, εις περίπτωσιν καθύστερήσεως καταβολῆς ή μη έμπροσθεσμου άποδόσεως τούτων, ως και αἱ εκ τῆς αἰτίας ταύτης επιβαλλόμεναι πρόσθετοι επιβαρύνσεις (παραγράφος 1).

Διά τῆς παραγράφου 2 επεκτείνονται και εις τὸ ΤΣΜΕΔΕ αἱ διατάξεις του Α.Ν. 86/1967, ως έτροποποιηθῆσαν μεταγενεστέρως, αἱ προβλέπουσαι τὴν επιβολήν κυρώσεων κατά τών καθυστερούντων τὴν καταβολήν και άπόδοσιν εισφορῶν.

Άρθρον 22.

Διά του άρθρου 22 διευκρινίζονται θέματα αναγόμενα εις τὴν άπόδειξιν τῆς ήλικίας τών ήσφαλισμένων κ.λ.π.

Άρθρον 23.

Διά του άρθρου 23 έναρμονίζονται αἱ διατάξεις δι' άπονομήν συντάξεως γήρατος, πρὸς τὰς τοιαύτας του υπολογισμοῦ τῆς πλήρους συντάξεως μετὰ θανάτῃ ασφάλισιν, ενώ διατηροῦνται και μειωμένοι χρονικαί προϋποθέσεις πρὸς συνταξιοδότησιν λόγω γήρατος.

Παρατέρω μειοῦται ο χρόνος διὰ τὴν άπονομήν συντάξεως λόγω άναπηρίας ή θανάτου ἀπὸ 10 εις 5 ἐτη πραγματικῆς ασφάλισως, προβλεπομένης άμα τῆς συνταξιοδοτήσεως ανεξαρτήτως χρόνου ασφάλισως ὅταν ή άναπηρία ή ο θάνατος ἐπῆλθεν εκ βιαίου συμβάντος ή κατά τὴν εκτέλεσιν του καθήκοντος.

Έν συνεχείᾳ όρίζονται τὰ δικαιούμενα συντάξεως πρόσωπα εις περίπτωσιν θανάτου του μετόχου, περιορίζεται

Άρθρον 32.

4. συνταξιοδοτήσεις διαζευγμένων θυγατέρων, θεσπίζεται η συνταξιοδοτική του γένου σύζυγος υπό όρισμένως προϋποθέσεις, ως και η συνταξιοδοτική των ανήλικων άρσένων τέκνων ή αδελφών μέχρι του 25ου έτους της ηλικίας των εφ' όσον πράγματι φοιτούν εις Σχολάς.

Άρθρον 24.

Διά του άρθρου 24 του νομοσχεδίου, παρέχεται η ευγένεια άσκήσεως του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, βάσει των θεσπιζομένων εννοικιασίων διατάξεων και εις πρόσθετα δι' α έχει επέλθῃ το ασφαλιστικόν γεγονός.

Άρθρον 25.

Διά του άρθρου 25 επιτρέπεται η επανόληψις της άσκήσεως του επαγγελματός υπό συνταξιοδότη, διακοπτομένης της συνταξιοδοτήσεως, πλην όμως η επαναχορήγησις ταύτης δεν δύναται να ζητηθῇ πρό της παραλεύσεως έτους, προς άποφυγήν συγχών συνταξιοδοτήσεων κ.λπ.

Άρθρον 26.

Διά του άρθρου 26 ρυθμίζονται θέματα αναφερόμενα εις την έναρξιν, την διακοπήν και τους λόγους άπωλείας του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, ενώ διευκρινίζεται, ότι, η επί τριετίαν μη ισχύς εργοληπτικού πτυχίου πρό της συμπληρώσεως των χρονικών προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως δεν άποτελεί κώλυμα διά την άπονομήν της συντάξεως.

Άρθρον 27.

Διά του άρθρου τούτου επέρχονται σημαντικαί μεταβολαί εις το συνταξιοδοτικόν καθεστώς του Ταμείου. Συγκεκριμένως :

- α) Καθιερωτάι νέος τρόπος ύπολογισμού των συντάξεων και παρέχεται δυνατότης αύξήσεως αυτών δι' άπλουστέρας διαδικασίας, συνδεομένου του ποσού των συντάξεων με τον βασικόν μισθόν δημοσίου υπαλλήλου επί 2φ βαθμῶ.
- β) Καθορίζεται η πλήρης σύνταξις εις τὰ 35 έτη άσφαλίσεως, διατηρουμένης της δυνατότητος προσαυξήσεως ταύτης διά τους έχοντας μείζονα χρόνον και μέχρι 45 έτων.
- γ) Αναπροσαρμόζονται αί καταβαλλόμεναί σύνταξις και θεσπίζονται βελτιωμένα κατώτατα όρια αυτών.

Άρθρον 28.

Διά του άρθρου 28 : αύξάνεται το ποσοστόν συντάξεων των γηρών από 55%, της συντάξεως γήρατος εις 75% (αύξησις άνω του 36%) αναλόγως δέ και των άλλων προσωπων.

Άρθρον 29.

- Διά του άρθρου 29 : α) χορηγείται το 1/3 της συντρεχούσης συντάξεως η και ελάττωρος η συντρέχουσα σύνταξις εφ' όσον αί δικαιούχοι είναι πλείονα του ενός προσωπα.
- β) Αναπροσαρμόζονται αί ήδη καταβαλλόμεναί σύνταξις βάσει των ως άνω επερχομένων μεταβολών, επερχομένης εκ της αναπροσαρμογής προσαυξήσεως μέχρι 30% διά τους έχοντας 35ετή άσφάλισιν.
- γ) Χορηγείται κατ' έτος ήμισια σύνταξις, ως επίδομα όέρους.

Άρθρον 30.

Διά του άρθρου τούτου προβλέπεται η σύστασις παρά τῷ Ταμείῳ Πρωτοβαθμίου και Δευτεροβαθμίου Ύγειονομικής Επιτροπής και θεσπίζονται διαδικασίαι διασφαλίζουσαι τόσον τους ήσφαλισμένους, όσον και το Ταμείον, προκειμένης της συνταξιοδοτήσεως ήσφαλισμένων του λόγω άναπηρίας.

Άρθρον 31.

Διά του άρθρου 31 θεσπίζονται διατάξεις δι' ών διευρύνεται ο κύκλος των υπαγομένων εις τον κλάδον Ύγείας Τεχνικών (Κ.Τ.Τ.) προσώπων, διευκρινίζονται διατάξεις αναφερόμεναί εις τον χρόνον της υποχρεωτικής υπαγωγής προσώπου τινός εις την άσφάλισιν του εν λόγω Κλάδου και την δυνατότητα έξαιρέσεως εξ αυτού.

Διά του άρθρου τούτου, παρέχεται η ευγένεια άναγνωρίσεως, ως συνταξιακών, διαφορών χρονικών διασπρωμάτων, αναφερομένων κυρίως εις άνωμίλους περιόδους ως διήλθεν η Λαρχα και ρυθμίζονται τὰ της καταβολής των εκ της αίτιας ταύτης όφειλουμένων εισφορών.

Επίσης, παρέχεται η ευγένεια εις τους εργολήπτας δημοσίων έργων, οίτινες έστερήθησαν προσωρινώς η όριστικώς του πτυχίου των, να συνεχίσουν προαιρετικώς την άσφάλισιν των μέχρι συμπληρώσεως των χρονικών προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως, ενώ διά μεταβατικής διατάξεως παρέχεται η ευγένεια συνταξιοδοτήσεως προσώπων, εκ της ως άνω κατηγορίας, ήτινα δι' οίονδηποτε λόγον δεν άσκούν το επαγγελμα.

Τέλος, παρέχεται η ευγένεια χορηγήσεως προσωπικών δανείων εις τακτικούς υπαλλήλους του Ταμείου.

Άρθρον 33.

Ο συνιστώμενος διά του άρθρου τούτου Ειδικός Λογαριασμός Προσθέτων Παροχών, άποτελεί σημαντικήν καινοτομίαν και ίκανοποιεί πάσιον αίτημα του Τεχνικού κόσμου, όστις έχει μοναδικήν άσφάλισιν παρά τῷ ΤΣΜΕΔΕ, δι' ουσιαστικήν βελτίωσιν των προς αυτόν παροχών εκ του Ταμείου.

Η κατὰ τὰ άνωτέρω, βελτίωσις επέρχεται διά της παροχής μηνιαίων βοηθημάτων και εφ' άπαξ παροχής, καλύπτει δέ τους εν ενεργεία ήσφαλισμένους και τους συνταξιοδότης.

Άρθρον 34.

Διά του άρθρου 34 θεσπίζονται οί πόροι του Ειδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχών, οίτινες είναι :

- α) Εισφορά των υπαγομένων εις αυτόν προσώπων, ήτις προβλέπεται μειωμένη διά τους νέους ήσφαλισμένους και διά μίαν πενταετίαν εις το 60% της κανονικής εισφοράς.
- β) Ποσοστόν 50% των πόρων του ΤΣΜΕΔΕ των προερχομένων εκ της εισφοράς των ήσφαλισμένων επί των άμοιβών των από την εκπόνησιν μελετών ως και εκ των τεκμαρτών καθαρών κερδών των εκ της εκτελέσεως τεχνικών έργων.
- γ) Εργοδοτική εισφορά, βαρύνουσα τους εργοδότης οί όποιοι άπασχολούν ήσφαλισμένους του Ταμείου, υπαγομένους εις τον Ειδικόν Λογαριασμόν Προσθέτων Παροχών, δι' ους δεν καταβάλλουν εισφοράν προς άλλα Ταμεία δι' έτέρων σύνταξιν.

Πραιτέρω, παρέχεται έξουσιοδότησις προς την Διοίκησιν δι' έκδοσιν των άπαιτουμένων πράξεων διά την λειτουργίαν κ.λπ. του Ειδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχών.

Άρθρον 35.

Διά του άρθρου τούτου παρέχεται η ευγένεια όπως, διά Π.Δ/των ρυθμίζονται θέματα αναφερόμενα εις την μεταβολήν του ύψους εισφορών-παροχών, τὰς προϋποθέσεις και την δικασίαν χορηγήσεως των παροχών κ.λπ (παράγραφος 1), ενώ δι' αποφάσεων του Ύπουργού Κοινωνικών Ύπηρεσιών θα όρίζεται η κατανομή των έξόδων διοικήσεως μεταξύ των Κλάδων Συντάξεως, Ύγείας και Ειδικοῦ Λογαριασμοῦ Προσθέτων Παροχών (παράγραφος 2).

Τέλος, παρέχεται έξουσιοδότησις διά την έκδοσιν Π.Δ/τος, δι' ου θα κωδικοποιηθῇ η διεύουσα το ΤΣΜΕΔΕ νομοθεσία.

Άρθρον 36.

Διά του άρθρου 36 όρίζονται τὰ του τρόπου ύπολογισμού των εισφορών των ήσφαλισμένων (παρ. 1) ενώ περαιτέρω (παρ. 2) καταργούνται αί ως έπεται διατάξεις :

- α) Η παράγραφος 7 του άρθρου 7 του Α.Ν. 2326/1940, η αναφερομένη εις κώλυμα συμμετοχής εις τὰς άρχαιρείας του Τ.Ε.Ε. και τὰς Εργοληπτικάς Οργανώσεις, εφ' όσον ύφίστανται όφειλαί των μελών τούτων προς το Ταμείον, ως και εις την άπώλειαν της συντάξεως εκ του ΤΣΜΕΔΕ

έν περιπτώσει ύσοληθε δεδομένου ότι τό θέμα τούτο ρυθμίζεται άλλως διά τής παραγράφου 1 τού άρθρου 21 τού νομοσχεδίου.

Τών άρθρ. 4 και 18 τού Β. Δ. τής 20.11/4.12.1940, τών αναφερομένων εις τήν χορήγησιν έρ' άπαξ βοηθήματος και ύπολογισμόν τούτου εις μή δικαιούμενα συντάξεως πρόσωπα, δεδομένου ότι, διά τής μειώσεως τών χρονικών προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως λόγω άναπηρίας ή θανάτου αντιμετωπιζονται αί σχετικαί περιπτώσεις. Επίσης τού άρθρου 29 τού αυτού ως άνω Β. Δ/τος, καθ' όσον μετά τήν πληρωμήν τών συντάξεων, δι' έπιταγών, παρέλκει ή χορήγησις συνταξιοδοτικού βιβλιαρίου.

*Άρθρον 37.

Διά τού άρθρου τούτου όρίζεται ή έναρξις ισχύος τού νόμου.

Έν Αθήναις τή 19 Αύγουστου 1978

Οί Υπουργοί

Συντονισμοϋ
Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

Προεδρίας Κυβερνήσεως
Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Κοινωνικών Υπηρεσιών
ΣΠ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ

Δημοσίων Έργων
Ν. ΖΑΡΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προσηρτημένον εις τήν Αιτιολογικήν Έκθεσιν επί τού Σχεδίου Νόμου «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τής «περί Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Έργοληπτών Δημοσίων Έργων νομοθεσίας».

ΘΙΓΟΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Διά τού άρθρου 1 τού σχεδίου αντικαθίστανται αί διατάξεις τού άρθρου 3 τού Α.Ν. 2326/1940 «περί Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Έργοληπτών Δημοσίων Έργων», ως έτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως ύπό τής ύπ' αριθ. 36621/2.8.1973 κοινής αποφάσεως τών Υπουργών Προγραμματισμοϋ και Κυβερνητικής Πολιτικής, Έθνικής Οικονομίας και Κοινωνικών Υπηρεσιών, έχούσης ούτω :
«Άριθ. 36621.»

2. Καθορίζεται ή σύνθεσις τού Διοικ. Συμβουλίου τού Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Έργοληπτών Δημοσίων Έργων, ως άκολουθως :

α) Έξ ένός (1) επί βαθμῶ 2ω τουλάχιστον τεχνικού δημοσίου υπαλλήλου έν ενεργεία ή έν συντάξει, ως Προέδρου.

β-γ) Έκ δύο (2) άνωτέρων δημοσίων υπαλλήλων επί βαθμῶ 3ω τουλάχιστον, τού ένός εκ τού Υπουργείου Δημοσίων Έργων και τού έτέρου εκ τού Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών.

δ) Έξ ένός (1) εκπροσώπου τού Τεχνικού Έπιμελητηρίου τής Ελλάδος.

ε) Έξ ένός (1) εκπροσώπου τής Πανελληνίου Ένώσεως Διπλωματούχων Μηχανικών Έργοληπτών Δημοσίων Έργων.

στ) Έξ ένός (1) εκπροσώπου τής Πανελληνίου Ένώσεως Συνδέσμων Έργοληπτών Δημοσίων Έργων.

ζ) Έξ ένός (1) εκπροσώπου τής Ένώσεως Συνταξιούχων τού Ταμείου.

3. Ο Πρόεδρος και τά μέλη, ως και οί άναπληρωταί τούτων διορίζονται επί τριετεί θητείχ δι' άποφάσεως τού Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών δημοσιευομένης διά τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

Διά τής περί συγκροτήσεως τού Δ.Σ. άποφάσεως έν εκ τών ύπό στοιχεία (δ, ε και στ) μελών όρίζεται ως Αντιπρόεδρος.

4. Τά ύπό στοιχεία δ, ε στ και ζ μέλη τού Διοικ. Συμβουλίου, διορίζονται εκ πινάκων ύποβαλλομένων ύπό τής Διοικήσεως τών οικείων Όργανώσεων, έντος προθεσμίας δεκα (10) ήμερών έρ' ής ζητηθούν και περιλαμβανόντων τριπλάσιον αριθμόν τών υποψηφίων προς διορισμόν ταχτικών και άναπληρωματικών μελών.

5. Έν άπουσία ή κωλύματι τού Προέδρου τού Συμβουλίου πρεσβεύει ή άναπληρωτής αυτού, έν άπουσία δε ή κωλύματι και τούτου ή Αντιπρόεδρος.

6. Τό Δ.Σ. εύρίσκειται έν άπαρτία παρόντος τού ήμίσεως τού αριθμού τών μελών αυτού έν οίς ή Πρόεδρος (ή ή άναπληρωτής του) ή ή Αντιπρόεδρος πλέον ένός και λαμβάνει άποφάσεις διά τής απόλυτου πλειοψηφίας τών παρόντων μελών αυτού.

7. Χρέη Γραμματέως εκτελεί υπάλληλος τού Ταμείου όριζόμενος μετά τού άναπληρωτού του δι' άποφάσεως τού Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών.

8. Κατά τά λοιπά ισχύουν και εφαρμόζονται αί κείμεναι διατάξεις.

2. Είς τήν παράγραφον 13 τού αντικαθισταμένου άρθρου 3 τού Α.Ν. 2326/1940 αναφέρονται αί διατάξεις τής παραγράφου 1 τού άρθρου 4 τού Α.Ν. 1778/1951, αίτινες έχουν ως έξής :

«1. Παρ' έκάστῳ Διοικ. Συμβουλίῳ εκ τών ύπαγομένων εις τήν έποπτεϊαν και τόν έλεγχον τού Υπουργείου Έργασίας Όργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως έν γένει συνιστάται διά τού παρόντος θέσις Κυβερνητικού Έπιτρόπου, όστις μετέχει άνευ ύψους τών συνεδριάσεων τού Διοικ. Συμβουλίου και τών τυχόν λειτουργουσών Έπιτροπών, δικαιούμενος νά λαμβάνη τόν λόγον επί παντός θέματος και νά ύποβάλλη προτάσεις.

Ο Κυβερνητικός Έπιτροπος δικαιούται νά ζητήσει έντος 48 ώρων από τής λήψεως, τήν άναστολήν πάσης άποφάσεως τού Διοικ. Συμβουλίου ή Έπιτροπής ήν ήθελε κρίνει ως άντικειμένη προς τάς διατάξεις τών κειμένων Νόμων, Διαταγμάτων ή Κανονισμών έν γένει. Η άπόφασις αυτή δέν εκτελείται: μέχρις οϋ επί τή αίτήσει τού Διοικ. Συμβουλίου ή τής Έπιτροπής άρη τήν διαφωνίαν άποφάσις τού Υπουργού Έργασίας, ήτις είναι ύποχρεωτική διά τόν Όργανισμόν.

Επί διαφωνίας τού Έπιτρόπου προς άποφασιν Έπιτροπής άποραινεται κατά πρώτον βαθμόν τό Διοικ. Συμβούλιον, τού Έπιτρόπου δυναμένου νά έπιμείνη επί τής διαφωνίας του.

Είς περίπτωση καθ' ήν ή Υπουργός δέν ήθελε κοινοποιήσει εις τόν Όργανισμόν τήν επί τής διαφωνίας άποφασιν του έντος 10 ήμερών από τής λήψεως τής σχετικής αίτήσεως τού Έπιτρόπου, τό Διοικ. Συμβούλιον δύναται νά αποφασισή τήν εκτέλεσιν τής έρ' ής ή διαφωνία άποφάσεως.

Ο Έπιτροπος δύναται νά άναστέλλη έρ' άπαξ και μέχρι τής έπομένης συνεδριάσεως τήν εκτέλεσιν οίκοδότησε άποφάσεως, παντός συλλογικού όργάνου διοικήσεως τού Όργανισμοϋ ή τών τυχόν λειτουργουσών Έπιτροπών έρ' όσον ήθελε διατυπώσει ήτιολογημένας έπιφυλάξεις αναφερομένας εις τό συμφέρον τού Όργανισμοϋ.

Αί άποφάσεις αυτές, έρ' όσον τά συλλογικά όργανα διοικήσεως ή αί Έπιτροπαί ήθελον έπιμείναι εις τήν εκτέλεσιν των έπανεισάγονται προς συζήτησιν εις έτέραν αυτών συνεδρίασιν. Διά τήν διαφωνίαν τούτῃν δέν ή Έπιτροπος νά άναφέρεται αύθημερόν εις τό Υπουργείον Έργασίας ύποβάλλων άμα έν αντιγράφῳ τήν διαφωνίαν του».

3. Διά τού άρθρου 2 τού σχεδίου αντικαθίστανται αί διατάξεις τού άρθρου 4 τού Α.Ν. 2326/1940, ως έτροποποιήθησαν και συμπληρώθησαν μεταγενεστέρως, αί όποιαί έχουν ως έξής :

«Άρθρον 4. Α.Ν. 2326/1940

1. Η άρμοδιότης τού Διοικ. Συμβουλίου συνίσταται εις τήν διοίκησιν και διαχείρισιν τής περιουσίας και τών συμφερόντων έν γένει τού Ταμείου. Ειδικώτερον τό Διοικητικόν